

sanud, aaga meile lissati jälle moisa teggo,
nenda et meie wimaſs igga kahhe pāwa
peält, ni paljo teggo piddime teggema, kui
meie issa kaddunt, terwe addra peält teg-
gi. Wimaſs piddime meie igga pāwa pe-
ält allatist waimo wālias piddama. Kuh-
ho selle fundimisega wimaſs peab minne-
ma! Kuida woib üks innimenne sel wiſil
omma pead toita ja perret sõta ja lapsed
kawatada! Ennemuiſte tehti addra peält
kuus pāwa hobboſega, ja kuus pāwa jalla;
ja nüüd peame meie ſesamma addra ma
peält, kahheſateiſtümmeend pāwa hobbo-
ſega, kolmümmeend kuus pāwa jalla, nād-
dalas teggema. Kus en nüüd õigus ma-
ilmas? Kui moisa wannemile niſuggune
walli antaſe, ommad allamad pinada!

Josep. Ärra aīna wihhalemaad, wan-
nake! wihha ei te ialge head, ja kui ſüd-
da ſojaſs lähhāb, ſiis Pea ei ſa maad,
moist.ikkult järrele mõttelda. — Wõtta-
me

me selle asja üle õiete ſelgeſte arro pidda-
da. Sinna ütlesid, et ſinno iſſa algmiſ-
ſes, kui tenmal nelli tõteggiað hinge, tal-
lus olli, piddi kuus pāwa hobboſega ja
kuus pāwa jalla, moisaſ teggema. Nüüd
nimmeta mulle, kui paljo tõteggiað inni-
messed ſul ſeddapuhko perret on?

Küllakubjas. Minna ollen omma wan-
na naeſega, mul on kaſs poega naeſe meh-
hed, ja üks tüttar, ja wannema poia eſ-
ſimeſſed lapsed on ka jo waimo:poisikeſ-
ſed: ſe teeb ühtekokko, üks, kaſs, kolm, neli
wiis, kuus, ſeitſe, kahheſa, ühheſa in-
nimeſt, keſ jo kāt moimad tõ kallale pā-
na, ja wiis eamnotumad lapſeſſed.
Need leiſ tahhawad ſua: ja kuſt wõtta
ſelle tühia aiaga!

Josep. Küllap ſesamma luggu igga
ühheſ tallus ſiin küllas on, et ennemuiſte
paljo maid ja wāhhe rahwaſt olli, ja nüüd
paljo rahwaſt ſellesamma ühhe ma peäl!